

Publicerad 2018-04-10 15:11 av Joakimnordbrandt

Om mina känslor var blommor.

Jag försöker fortfarande identifiera mig själv med mina känslor.

Jag håller dom framför spegeln.

Men den spricker.

Mellan skärvorna kan jag se mig själv men inget annat.

Vasen som skymtar i bakgrunden är en del av mig själv och finns lika lite som jag.

Om mina känslor var blommor skulle de ha vissnat för länge sedan.

Jag äter min middag under tystnad, endast i sällskap av mina tankar.

Nostalgin av alla minnen och känslor gör lika ont som knivhugg eller piskrapp.

Det har hunnit mörkna när jag går på kvällspromenad längst de öde och tigande gatorna.

Jag tror mig vara ensam men har fel.

Utan att jag vet om det iakttar tre personer mig från tre olika vinklar samtidigt.

Jag är förföljd.

Innan jag går och lägger mig den natten skriver jag en dikt med min högra hand då reumatismen har tagit den vänstra och gjort den lika stel och obrukbar som en torr kvist.

För första gången på länge blir jag nöjd med vad jag skrivit.

Tänker länge på titeln för jag vill att den ska ha en sådan.

Så skriver jag ner den med stadig hand.

Om mina känslor var blommor.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Joakimnordbrandt med Poeter.se id #87879 innehar upphovsrätten